

Žab(ni)ca

Žab(ni)ca 4 | gruden 2020 | Glasilo KS Žabnica

**SVET KS ŽABNICA NA
SESTANKU NA OBČINI / 5**

**DEDEK MRAZ BO
PRIŠEL TUDI LETOS / 6**

**KOTIČEK VRTCA
IN ŠOLE / 14**

**VELIKA PREŠERNOVA
PLAKETA ALENKI JENKO
BOH / 2 (skupne strani)**

Uvodna beseda

Spoštovane krajanke in krajan!

Pred vami je nova, tokrat že četrta skupna številka lokalnega glasila Žab(ni)ca oz. Informatorja. »Korona leto« 2020 se izteka. Za virus, ki je zaznamoval to leto in naša življenja do obisti, lani nihče niti slutil ni,

do kakšnih razsežnosti se bo razbohotil. Upajmo, da z novim letom njegova moč poide in da bomo praznike in jubileje čim prej spet lahko normalno praznovali!

Kljub našim smelim načrtom in novim idejam, kako obogatiti družabno življenje v našem kraju, se letos nič ni izšlo po načrtih. Praznik krajevne skupnosti smo obeležili samo simbolno, s polaganjem vencev. Načrtovali smo nekaj novih dogodkov v jeseni ter izvedbo že uveljavljenega decembrskega druženja za starostnike. Žal glede na trenutno epidemiološko sliko ne smemo izvesti prireditev in tudi v prihodnjih tednih ne kaže bistveno bolje. Upamo, da bomo izvedli vsaj obdarovanje otrok z Dedkom Mrazom.

Veseli me, da celotno javno življenje vendarle ni obstalo. Kot je tradicija, je Mestna občina Kranj tudi letos zbrala predloge in podelila priznanja zaslužnim občanom. Letošnjo Veliko Prešernovo plaketo Mestne občine Kranj je dobila učiteljica ga. Alenka

Boh Jenko, ki že vrsto leto srčno poučuje v našem kraju, zato ji iskreno čestitamo. Nagrada gre res v prave roke! Za zaslužen priznanje čestitamo tudi nagrajenki iz sosednje KS, ge. Marjani Jekovec.

Čez nekaj dni bo božič, naslednji dan bo okrogla (trideseta) obletnica plebiscita, sledi novo leto, junija bomo praznovali jubilejno, 30. obletnico slovenske države in osamosvojitvene vojne ... Okrogle obletnice hote ali nehoti kličejo po obračunu, analizi preteklega in se spogledujejo s prihodnostjo. Slovenci smo se dolga leta borili za samostojno državo in boljše življenje vseh državljanov. Trideset let po osamosvojitvi so nekateri državljani bolj, drugi manj zadovoljni. Tako je tudi v naši mali krajevni skupnosti, ki ji izzivov ne manjka. Promet, vaško jedro, športno igrišče, igrala, pokopališče, družabni utrip ... so to samo pobožne želje?

Če so želje, potem si želim, da se uresničijo. Moje mnenje pa je, da so to potrebe naše skupnosti, za katere je treba iskati možnosti, da se realizirajo. Po županovih besedah naj bi se v prihodnosti marsikaj uredilo, zato upam, da ne ostane zgolj pri željah.

Dragi krajan, naj bo naslednje leto leto uresničenih želja, lepih trenutkov in vsega dobrega!

Marija Zakrajšek Martinjak, predsednica KS Žabnica

krajevna skupnost
ŽABNICA

Kazalo

SVET KS OBVEŠČA

Voščilo / 4

Svet KS Žabnica na sestanku na občini / 5

Dedek Mraz bo prišel tudi letos / 6

DOGAJA

Marta Predikaka / 7

V Žabnici deluje butična glasbena šola Glasbénium / 9

Ob obletnici ženskega pevskega zbora župnije Žabnica / 11

KOTIČEK DU ŽABNICA

Človeku samemu ni dobro biti / 12

Nisem pesimist / 13

KOTIČEK IZ ŠOLE IN VRTCA

Likovni izdelki / 14

Risbe iz šole / 16

Korona šolski dan / 18

Korona beda / 18

Šolanje na daljavo / 19

Nikogar ni / 19

PRISPEVEK GOSPODA ŽUPNIKA

Med vas prihajam ... / 20

Svet KS obvešča

ČLANI SVETA KS ŽABNICA SMO:

MARIJA ZAKRAJŠEK MARTINJAK,
predsednica

ALEŠ ŠIFRER, *podpredsednik*

ERIKA VRHOVNIK, *članica*

LJUBO TOMAŽIČ, *član*

MATEJA PORENTA, *članica*

MATIC OMAN, *član*

NATAŠA PLAVC, *članica*

KONTAKTI:

Krajevna skupnost Žabnica
Žabnica 20
4209 Žabnica

e-mail:

ks.zabnica@gmail.com

telefon: 031 615 960

spletna stran:

www.zabnica.si

Facebook stran:

**f Krajevna
skupnost Žabnica**

Sestanek je možen po
predhodnem dogovoru.

KONTAKT ZA POKOPALIŠČE
ŽABNICA:

Nataša Plavc,
telefon 041 903 980

So dnevi in trenutki
polni sreče in miline,
ko radostni oči zapremo
in si tiho zaželimo,
da ne mine.

Taki dnevi v novem letu
naj preženejo trpljenje!
Naj smeh, ljubezen, mir
srce prevzame -
lepše bo življenje.

Spoštovane krajanke in krajani!
Želimo vam vesele božične praznike,
v novem letu 2021 pa naj vas spremljata
osebna sreča in obilo zdravja!

Svet KS Žabnica

SVET KS ŽABNICA NA SESTANKU NA OBČINI

V septembru so v Sv. Duhu na že tako preobremenjeni cesti Kranj - Škofja Loka postavili delno zaporo prometa zaradi popravila dela cestišča. Nastajali so zastoji v obe smeri, zato je veliko zaposlenih v industrijski coni Trata iskalo bližnjice. Iznajdljivi vozniki so kmalu ugotovili, da jim najbolj ustreza pot skozi spodnjo Žabnico, kar je pri domačinih povzročilo zaskrbljenost, slabo voljo in jezo. Dobili smo številne klice obupanih krajanov, zato smo zahtevali urgentni sestanek na kranjski občini.

Sestanka smo se udeležili podžupan Robert Nograšek, vodja Urada za gospodarstvo in gospodarske javne službe Marko Čehovin, vodja oddelka za Mestni svet in krajevne skupnosti Tatjana Kocijančič ter člani Sveta KS Žabnica: Ljubo Mohorič, Aleš Šifrer in Marija Zakrajšek Martinjak. Člani Sveta smo podrobno predstavili akutno problematiko ceste skozi spodnjo Žabnico in iskali možne rešitve. Zaradi trenutne zapore je cesta še bolj obremenjena, kot bi bila sicer. Izrazili pa smo nejevoljo tudi nad dejstvom, da naj bi se ta cesta uporabljala zgolj za lokalno prebivalstvo, ne pa kot tranzitna cesta ali bližnjica do Škofje Loke. Cesta dobesedno preči dvorišča številnih domačij, ob njej ni pločnika in je preozka za tako številčno srečevanje. Pred nekaj dnevi je celo prišlo do nesreče kolesarja in avtomobila; domačine je strah, da bi bilo takšnih primerov še več, še posebej, ker ob cesti hodijo tudi otroci.

Sklenili smo, da bo MOK najprej poskusila z meritvami hitrosti. Nadalje, če bo treba, tudi z radarjem ali redarji ter preverila varno šolsko pot in raziskala, če je možno še kaj ukreniti oz. izboljšati. Nadalje smo prišli do zaključka, da bo, gledano celostno, najbolj učinkovit ukrep zarisane črte za kolesarsko stezo, po možnosti reliefne, kar naj bi občina izpeljala čimprej.

O prometu je potekala beseda tudi v nadaljevanju sestanka, ko smo opozorili na širšo problematiko ceste Škofja Loka – Kranj, ki je razdeljena na kranjski in škofjeloški del. Škofjeloški del ceste je širši, ob njem je pločnik, ki je osvetljen z ustreznimi lučmi, prehodi za pešce so dobro označeni, na Grencu je semafor. Predlagamo, da se, z vidika boljše varnosti v prometu,

na relaciji Kranj (Labore) - Žabnica uredi tudi sledeče:

- ustrežnejši prehod čez cesto pri šoli v Žabnici, bodisi je to semafor, nadhod/podhod ali druga oblika (posvet z domačini),
- s sodobnimi svetlobnimi telesi dodatno osvetli oba prehoda za pešce pri gasilskem domu v Žabnici, ki sta takorekoč neopazna; zlasti je problem zjutraj in zvečer,
- statično pregleda most čez potok Žabnica in sanira izbokline na mostu,
- ob celotni trasi Kranj - Žabnica namestijo luči po zgledu iz Škofje Loke ali novega krožišča v Bitnjah ter dodajo svetilke tam, kjer manjkajo,
- po zgledih iz Nakla ali Šenčurja vzpostavi dodatni pas za kolesarje ob glavni cesti Kranj (Labore) - Žabnica (o tem se je razvila dolga debata); s tem bi veliko naredili za varnost kolesarjev in vseh ostalih udeležencev v prometu.

Zakaj je sploh potreben poseben pas za kolesarje? Ker je vožnja ob tako prometni cesti sama po sebi izredno nevarna, ker znaki za prepoved kolesarjenja ne pomagajo in ker ljudje kolesarijo vsemu navkljub. Z umikom kolesarjev in tudi morebitnih pešcev stran od glavne ceste bi naredili velik korak do bolj varne ceste za vse udeležence, tudi avtomobile in predvsem traktorje in tovornjake, ki kolesarjev ne morejo tako zlahka prehiteti in zato povzročajo dodatne zastoje, hrup in izpušne pline. Zakaj dodaten pas in ne alternative? Obe alternativni (skozi Bitnje in čez Mejo) imata veliko pomanjkljivosti, ki so še težje rešljive. Dodaten kolesarski pas pa je pomemben za domačine, da se lahko dnevno bolj varno vozijo na delo, po opravkih in v šolo, omogoča povezavo med mestom in podeželjem, predstavlja odlično rekreacijo, je odličen produkt za turiste in izletnike ter povezuje ljudi iz obeh sosednjih mest.

Na srečo delovna zapora ceste ni trajala dolgo, problemi pa so kljub temu ostali. Krajanje zahtevamo, da se navedene obljube realizirajo v doglednem času.

Marija Zakrajšek Martinjak

DEDEK MRAZ BO PRIŠEL TUDI LETOS!

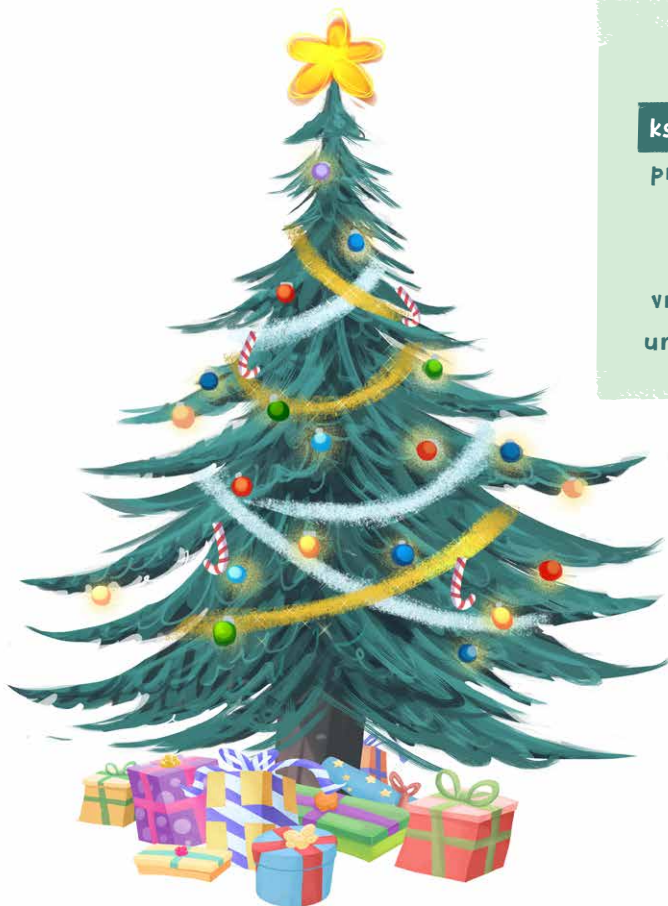
Dragi malčki!

Letos nam koronavirus »nagaja« na vsakem koraku. Vendar pa ste otroci iz Žabnice in Šutne tako zelo pridni, da bo tudi tokrat med vas prišel dobri stari Dedek Mraz!

V nedeljo, 27. 12., se bo z zapravljivčkom, ki ga bo vlekel konj, peljal po Žabnici in Šutni. Ustavil se bo na običajnih mestih in vam razdelil darila.

Starši, zaradi izrednih razmer, vas letos še posebej naprošamo, da pravočasno prijavite otroke. Prosimo vas, da poskrbite za dosledno spoštovanje ukrepov za preprečitev koronavirusa. Žal sta ukrepa tudi medosebna razdalja in izogibanje telesnih stikov, zato letos ne bomo peli in plesali.

Dedek Mraz bo startal ob 10. uri pri Slugi v Žabnici, se peljal mimo Gregorča in Miklavža, zavil proti Plestenjaku (na Šutni), nadaljeval pot proti Kramarju in okoli 11. ure svojo pot zaključil pri Rajglju. Ure so zgolj okvirne.

Starši, prijavite svoje otroke, stare od 2. do 7. leta, na mail: ks.zabnica@gmail.com. Napišite ime in priimek otroka, njegovo starost in spol ter to sporočite najkasneje **do 19. 12. 2020.** V primeru slabega vremena vas bo Dedek Mraz od 10. do 11. ure čakal pod nadstreškom bara Ledine.

Dogaja

MARTA PREDIKAKA

Tokrat sem se odločil, da vam predstavim osebo, ki jo krajani Žabnice in Šutne dobro poznamo, koliko pa vemo o njej, je pa že drugo vprašanje. Prav zaradi tega sem ob njenem jubileju z njo opravil kratek razgovor.

Marta. Pred nedavnim si praznovala svoj 80. rojstni dan. Kaj lahko rečeš ob tem?

Letos je čudno leto. Ne zaradi tega, ker sem se postarala, pač pa zato, ker nam koronavirus nikakor ne pusti dihati. Vedno sem mislila, da bo na moj 80. rojstni dan polno veselja in smeha, da bom praznovala s sosedi in prijatelji in pokazala, da sta veselje in smeh pomembna za srečo človeka. No, pa kaj je ostalo od tega? Samo čestitke in darila, pa še to le na daljavo in po telefonu. Brez pravega stiska rok, brez objemov in brez glasnega smeha, ki sodijo k takemu praznovanju. Pa kaj morem, bom pa to morda nadoknadila drugo leto, čeprav ne bo okrogla obletnica. Vsaj starejša, kot sem danes, bom pa le. Ha ha.

Leta 1940 si se rodila na Šutni pri Martinčku očetu Francu in mami Marici. Za tabo sta se rodila še dva tvoja brata. Kaj lahko rečeš o svojem otroštvu?

Kaj naj rečem? Najmlajša leta sem preživela med vojno in se jih pravzaprav bolj malo spominjam. Vem le, da smo z mamo veliko hodili v gozd, nabirali smo gobe, borovnice, storže za kurjavo, pa tudi igrali smo se tam, saj je moja rojstna hiša prav na robu borovega gozda.

V šolo si vseh 8 let hodila v Žabnico. Kakšne spomine imaš nanjo?

Hodila sem skupaj s sosedovo Francko in je bilo kar lušno. Le zime so bile hude. Tudi šolska leta imam bolj polovično v spominu. Če bi me malo prej vprašal, da bi se lahko pripravila, bi se verjetno spomnila kaj več. Spomnim se, da me je učila Beraničeva, učil me

je tudi učitelj Kokalj in zadnje leto Pipp. Povem pa lahko, da sem imela zelo zanimive sošolce. Nekateri so bili dve leti mlajši, nekateri pa dve leti starejši. Bili smo namreč kar štirje razredi skupaj, od 5. do 8. razreda. Tisti, ki so bili bolj nadarjeni ali pa so jim doma že prej namenili šolanje, so šli, namesto v 5. razred, v gimnazijo, večina v Škofjo Loko, nekateri tudi v Stražišče, ostali pa smo se šolali kar v Žabnici. Taka je bila takrat osnovna šola v Žabnici.

Po končani OŠ si šla takoj v službo. Kam in kako?

Oktobra sem dopolnila 15 let in decembra sem bila že sprejeta na delo v tovarno Planika v Kranju. V službo smo se takrat vozili z vlakom. No, predvsem pozimi, v toplejših mesecih pa s kolesom. Pot na vlak je bila v zimskih časih zelo naporna, saj smo velikokrat gazili sneg. Še dobro, da nas je bilo več.

V tovarni Planika sem tako delala vso svojo delovno dobo, torej 35 let. Vsa leta sem bila v šivalnici v pripravi dela. Na tovarno imam veliko lepih spominov. Tam sem imela dobre sodelavce in sodelavke. Še vedno smo prijatelji. Delala sem polno delovno dobo, ki je bila takrat za ženske 35 let.

Kar 20 let si bila predsednica KO RK v Žabnici, še prej pa poverjenica. Ali se spomniš, kako si pričela pri RK?

Kdaj sem postala poverjenica, se pravzaprav niti ne spominjam. Vem samo to, da sem veliko let pobirala članarino in nagovarjala krajanke za krvodajalstvo. Dobro se spominjam, kako sem prevzela mesto predsednice. Po smrti prejšnjega predsednika Franca Lazarja smo na seji iskali rešitev in novega predsednika. Nihče ni bil pripravljen prevzeti tega dela. Po dolgem pregovarjanju sem potem to mesto prevzela jaz. Vsi so mi takrat obljubili, da mi bodo pomagali. No,

Marta kot babica v Rdeči kapici

nekaj pomoči je že bilo, vendar sem glavnino vseeno morala opraviti sama. Takrat so bile zelo odmevne krvodajalske akcije, pričeli smo tudi z merjenjem krvnega tlaka, holesterola in sladkorja v krvi, obiskovali smo bolne in jim nudili pomoč, nekaterim smo tudi uredili bivanje v domovih. Zelo lepe spomine pa imam na Maro Gosar, ki je bila tajnica društva. Pisala je tako lepe zapisnike, tako po vsebini kot pisavi, da smo jo vsi občudovali. Bila je resnično s srcem in dušo v društvu. Zadnja leta, preden je šla v dom, sem ji tudi prala in likala perilo. Bila je ženska, ki je bila nam vsem za vzor.

Naj povem, da sem imela vedno stike s krajan, ki so bili v oskrbi v domovih. Vsako leto sem jih obiskala. Kar se pa mojega dela tiče, sem pa ponosna, da smo nabavili dva električna defibrilatorja in tudi pripravili tečaj za njegovo uporabo. Ta dva AED aparata sta dostopna vsem krajanom. Ponosna sem tudi, da sem lani predlagala gospo Biljano Djaković za občinsko priznanje, ki ga je tudi dobila. To je gospa, ki nam že vsa leta meri stanje sladkorja in holesterola v krvi. Je zelo dostopna in srčna ženska. Za priznanje ji še enkrat čestitam.

Poznamo te tudi kot igralko na žabniškem odru. Kakšni so bili začetki in kakšni so spomini na to?

Joj, ne vprašaj. To pa so bila leta, ki jih ne bom nikdar pozabila. Bila sem cerkvena pevka. Spominjam se, da me je k igranju povabil Matjaž Eržen, ki je bil takrat predsednik Kulturnega društva v Žabnici. Res smo pričeli z vajami, vendar sprva sploh nisem verjela, da bo kaj nastalo. Že na vajah je bilo toliko smeha, da smo komaj zdržali. No, vedno nam je uspelo. Pripravili

smo nepozabne igre, ki smo jih popestrili še z večerjo. Res, to so bili veseli večeri. Toda tudi to se je s časom nehalo. Naša glavna gonilna sila Marko Oblak, ki je žal že pokojni, zaradi bolezni ni več uspel pripraviti teme, na katero bi odigrali predstavo. Jaz sem se z lastnimi skeči še več let udeleževala in odigrala prizore na krajevnih prireditvah in tudi na OZ upokoјencev. Teh zabav in smeha mi sedaj manjka. Pogrešam družabno življenje.

Za konec pa povej, kaj si si zaželela ob svojem 80. rojstnem dnevu.

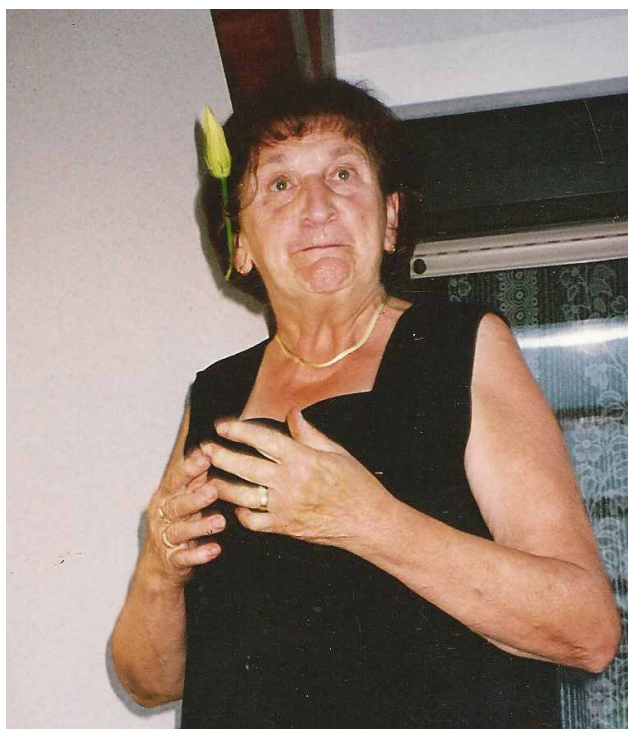
Kaj le? Zdravje. No, ne le to. Zelo si želim, da bi z mojim možem Ladom, ki ga do sedaj še nisem nič omenila, pa mi je ves čas glavna opora, lahko še dolgo hodila v gozd po gobe in na Planico. Tam se ob nedeljah srečujeva s prijatelji in sodelavci. Vedno je lepo, ko se usedemo na vrtu za mizo in obujamo spomine. Pa tudi kaj novega »pogrunta« . V teh »korona« časih druženje s prijatelji res pogrešam.

Ko sva končala najin »uradni« pogovor, sva še kar nekaj časa posedela in se pogovarjala. Na koncu mi je dejala: »Veš, Jože, nikar pa ne pozabi pohvalit in pozdravit domačih pri Brčenk na Planici. Tako lepo in s srcem nam postrežejo, da je resnično užitek iti k njim na flancat.«

Marti se zahvaljujem za pogovor in ji želim, da drugo leto ob rojstnem dnevu nadoknadi to, kar je letos zamudila.

Z Marto sem se pogovarjal Jože Frelih

Marta tudi v solo nastopih

V ŽABNICI DELUJE BUTIČNA GLASBENA ŠOLA GLASBÉNIUM

Da iz majhnega raste veliko, je stara ljudska modrost. V našem primeru bi lahko rekli, da iz majhnega raste odlično. Začetki Glasbéniuma - šole glasbene odličnosti, ki deluje v Žabnici, segajo desetletje nazaj.

Takrat sem kot učiteljica flavte na državni glasbeni šoli opazovala, kako so na sprejemni preizkus prihajali številni otroci, ki se niso najbolje znašli in preizkusa povečini niso opravili. Težko mi je bilo srečevati razočarane otroke in njihove starše, kajti vedela sem, da bi se ob ustreznem pedagoškem pristopu lahko bistveno bolje izkazali.

Začela sem razmišljati, kako bi jim lahko ponudila obliko glasbenega izobraževanja, ki bi jim omogočila prve pozitivne stike z glasbo in jih navdušila za predano ukvarjanje z glasbo. Kot akademski glasbenici flautistki in profesorici flavte mi je bil izbor inštrumenta na dlani: prečna flauta.

Idejo sem predstavila učiteljici ge. Alenki Jenko Boh na PŠ Žabnica, ki ima do glasbe še posebno pozitiven odnos. Podružnična šola je takrat dobila novo podobo. Alenka je bila takoj navdušena nad idejo. Ob podpori takratne vodje šole ge. Milene Küssel in ravnatelja OŠ Stražišče g. Pavla Srečnika sem v šolskem letu 2010/2011 na delavnicah "Igramo se flavto" začela poučevati prvo skupinico štirih flautistov.

Učenje je za razliko od programa v državnih glasbenih šolah potekalo v skupinici, ki ima med drugim tudi to prednost, da se med otroki stkejo prijateljske vezi, ki jim pomagajo prebroditi tako vzpone kot tudi

kakšen padec pri učenju inštrumenta. Mladi flautisti so odlično napredovali in se glasbeno razvili, tako da so nekateri v prihodnjem letu brez težav opravili sprejemne preizkuse na izbrani glasbeni šoli, nekateri pa so s flavto nadaljevali na delavnicah.

Tako smo z vsakim šolskim letom osnovali kakšno novo skupinico mladih flautistk in flautistov, ki so se pridružili starejšim učencem. Naše delovanje je z omogočanjem uporabe svojega prostora podprla in ga še vedno podpira Krajevna skupnost Žabnica. Število učencev in učenk flavte je z leti raslo. Z združenimi glasbenimi močmi z učenci glasbenih dejavnosti na PŠ Žabnica pod mentorstvom ge. Alenke Jenko Boh in ob klavirski spremljavi mojega moža Blaža Puciharja smo pripravili lepo število koncertov v telovadnici PŠ Žabnica.

Zaradi vedno večjega zanimanja smo v letu 2015/2016 odprli program glasbenega nauka in kaj kmalu se je to poznalo na glasbenem znanju nadebudnih flautistk in flautistov. Z odliko so začeli opravljati izpite na državnih glasbenih šolah in si tako pridobili javno veljavna spričevala.

Glasbene moči smo združili pri pripravi glasbene spevoigre Radovana Gobca „Kresniček“, ki je zaživela v novem glasbenem aranžmaju, v njej pa so glavno vlogo odpeli in odigrali učenci PŠ Žabnica pod mentorstvom učiteljic PŠ Žabnica, glasbeno obogatile pa so jo tudi flautistke Glasbéniuma. Kresnička smo premierno uprizorili v juniju 2017, decembra 2017 nastopili v Šmartinskem domu v Stražišču, v januarju 2018 na

abonmaju Umetnost otrokom v Sokolskem domu v Škofji Loki, maja 2018 zopet v Šmartinskem domu v Stražišču ter v juniju 2018 na OŠ Ivana Groharja v Škofji Loki.

V šolskem letu 2018/2019 smo dosegli nov mejnik v našem glasbenem razvoju, saj smo nadebudnim flavtistom ponudili dve ravni izobraževanja - ljubiteljsko in akademsko - ter jim omogočili individualni pouk, pouk v dvojicah ali skupinski pouk, tako da si vsak učenec lahko izbere program po svoji meri. Odprli smo nova programa - *Klavir brez ovir* in *Glasbene urice za najmlajše* pod mojim vodstvom, kamor so se vpisali že 4-letni otroci. Ti so začeli dejavno sodelovati na tradicionalnih božičnih in poletnih koncertih, se marca 2019 predstavili na prazniku KS Žabnica in maja 2019 celo na glasbenem popoldnevu v Knjižnici Ivana Tavčarja v Škofji Loki.

V šolskem letu 2019/2020 smo programom pridružili tudi program *klavirja za otroke* pri prof. Blažu Puciharju ter *Orkester flavt Glasbénium*. Lepo število naših učencev je namreč uspešno zaključilo šolanje, a je želelo vzdrževati glasbeno kondicijo, flavtistke in flavtisti pa so znani po radosti ob skupnem muziciranju. Decembra 2019 je skupna sinergija učencev in učiteljic PŠ Žabnica in glasbenikov Glasbéniuma ustvarila glasbeno predstavo Blaža Puciharja „Lunina čarobna flavtica“. Prva prireditev je bila v organizaciji Krajevne skupnosti Žabnica namenjena upokojencem, nastopili pa smo tudi na tradicionalni šolski decembrski prireditvi.

Nihče od nas ni slutil, kakšno preizkusno obdobje nam bo pripravil marec 2020. V Glasbéniumu smo se reorganizirali praktično čez noč in s 13. 3. 2020 začeli poučevati na daljavo. To je bila za vse nas nova izkušnja, ki je terjala veliko mero prilagodljivosti tako s strani učencev, njihovih staršev in seveda nas - učiteljev. Mesec maj je prinesel olajšanje in vsi radostni smo spet zaživel v pristnem pouku v živo. Čez poletne počitnice

smo v Glasbéniumu zavzeto pripravljali učna gradiva za podporo poučevanju na daljavo.

Tako smo v šolsko leto 2020/2021 zakorakali pripravljeni na vse oblike poučevanja, upajoč na kar se da dolgo obdobje pouka v živo. V vseh intenzivnih pripravah pa je naša desetletnica glasbenega delovanja v Žabnici kar neopazno švignila mimo.

Pričujoči prispevek za glasilo KS Žabnica mi daje priložnost, da se zazrem na prehojeno pot in se zahvalim vsem, ki pomagata Glasbéniumu obstajati in se razvijati: mojemu možu, ki z veliko mero humorja skrbi za naš glasbeni podmladek na glasbenem nauku in klavirju ter glasbeno opremlja vse naše kulturne dogodke, ge. Alenki Jenko Boh, ki ima tisoč in eno idejo za izvedbo naših glasbenih sodelovanj, vodji PŠ Žabnica ge. Nataši Ravnikar ter ravnatelju OŠ Stražišče g. Pavlu Srečniku, ki tvorno podpirata naše delovanje, Krajevni skupnosti Žabnica in njeni predsednici ge. Mariji Zakrajšek Martinjak, ki nas vseskozi podpirata z možnostjo uporabe prostora Krajevne skupnosti Žabnica.

Nenazadnje se zahvaljujem vsem staršem, ki nam zaupajo svoje otroke, kar z vso odgovornostjo in predanostjo sprejemamo in se za vsakega posebej potrudimo po svojih najboljših močeh. Njihove besede vzpodbude in pohvale mi dajejo veliko elana tudi za v prihodnje.

V trenutnem obdobju je še toliko bolj pomembno, da otrokom in mladostnikom dajemo oporo v sedanjosti ter jih opremljamo z znanji, s katerimi si bodo tlakovali pot v boljšo prihodnost. Pozitivni učinki glasbenega udejstvovanja so na tem področju že dolgo poznani in znanstveno dokazani. Glasbénium tako prispeva svoj kamenček v mozaiku, s katerim pomagamo graditi svetlejši svet za generacije, ki prihajajo.

asist. dr. Ana Kavčič Pucihar

akad. glasb. flavtistka - spec. in prof. flavte
direktorica Glasbéniuma

OB OBLETNICI ŽENSKEGA PEVSKEGA ZBORA ŽUPNIJE ŽABNICA

V teh jesenskih dneh mineva 10 let, odkar smo se pevke ženskega cerkvenega zbora prvič zbrale na pevski vaji v župnišču Žabnica. Od takrat smo kot bisere na ogrlico časa nanizale vrsto sv. maš: od božičnih polnočnic, velikonočnih vigilij, zahvalnih nedelj, nedelj zavetnika naše župnije sv. Urha do navadnih nedeljskih maš ter jih spletele v desetletje.

Do našega prvega srečanja je prišlo na pobudo Franca Hartmana iz Spodnjih Bitenj. Kot dolgoletni član mešanega pevskega zbora je spoznal, da je prišel čas, da bi pri nedeljskem bogoslužju izmenjaje začele sodelovati različne pevske zasedbe. Ob tej priložnosti se članice ženskega pevskega zbora gospodu Hartmanu iz srca zahvaljujemo za njegovo idejo, predvsem pa za moč in energijo, ki jo je zbral, da je idejo pretvoril v resničnost. Tako je Franc Hartman v septembru 2010 določil termin prve pevske vaje in nanjo povabil organistko Rebeko Jereb ter dekleta in ženske iz različnih koncev župnije, glede katerih mu je prišlo na uho, da so se v preteklosti že ukvarjale s petjem ali so preprosto imele veselje do petja. Od tu dalje nas je prepustil usodi. Po desetih letih lahko mirno rečemo, da nam je bila usoda zelo naklonjena, saj smo se zbrane članice takoj ujele v želji po skupnem muziciranju in pevski obogatitvi sv. maš. Vseh deset let od ustanovitvene vaje dalje smo se z izjemo poletnih počitnic redno srečevale na pevskih vajah enkrat tedensko, pri sv. maši pa smo prepevale vsako drugo nedeljo. Upam si trditi, da smo v tem času tudi pevsko napredovale. Če smo na začetku pele enoglasne in dvoglasne pesmi, nam zdaj triglasno petje ni tuje, Rebeka pa nam prinaša tudi zahtevnejše pesmi, ki se jih še nekaj let nazaj ne bi upale lotiti. Napredek se kaže tudi v tem, da je obseg pesmi, ki jih izvajamo, vsako leto večji, saj Rebeka k preverjenemu železnemu repertoarju z veseljem dodaja nove in nove pesmi.

Nekaj besed vsekakor velja nameniti naši organistki in zborovodkinji Rebeki Jereb. Če se prav spomnim, je bila na prvi vaji daleč najmlajša od vseh udeleženk. Ker še ni bila polnoletna, jo je sprva na pevske vaje vozila njena mama. A kljub mladosti je pokazala neverjetno zrelost in suverenost. Rebeka v bistvu premore idealno mešanico odločnosti z jasno vizijo, kaj želi doseči, na eni strani ter skromnostjo in potrpežljivostjo na drugi

Z veseljem pojemo na porokah ali ob drugih svečanostih, občasno se udeležimo pevskih revij in nastopamo tudi po drugih krajih.

Foto: Arhiv zbora

strani. Njena potrpežljivost je na preizkušnji zlasti na začetku vsake vaje, ko moramo pevke iz uvodnega klepetanja preklopiti v vaje opevanja. A Rebeka dobro ve, da pevske vaje niso samo petje, ampak tudi druženje. Na tem mestu lahko z veseljem povem, da so se skozi ta druženja med članicami stkala številna iskrena prijateljstva. Tudi zato rade prihajamo na pevske vaje. Hkrati vsaka zase dobro ve, da si je včasih zelo težko vzeti čas po napornem dnevu, polnem družinskih, službenih ali osebnih izzivov, pa vendar se zaradi ljubezni do petja in občutka pripadnosti pevski skupini vsaka potrudi in pride na vajo ali k maši in prispeva po svojih najboljših močeh, za kar gre na tem mestu zahvala tudi vsaki pevki posebej.

Ob okrogli obletnici smo članice ženskega pevskega zbora župnije Žabnica hvaležne, da smo se uspele obdržati tako dolgo in hkrati optimistično zremo v prihodnost. Veselimo se časov, ko bo cerkev spet

odprla vrata za vse farane in tudi za nas, ki se bomo še naprej trudile za čim lepše petje na koru naše cerkve. Vse bralke pričujočega prispevka, ki imate veselje do cerkvenega petja, seveda ob tej priložnosti vabimo v svoje vrste.

Pa še to: če je na začetku naše skupne pevske poti še obstajal dvom, ali tvorimo deklški ali ženski pevski

zbor, je čas sam po sebi ta dvom razblinil. Po 10 letih delovanja smo nedvomno ženski zbor. Morda pa v naslednji dekadi postanemo mešani pevski zbor. Torej, bralci tega prispevka, ki imate veselje do petja, ali sprejmete izziv? Vsekakor ste poleg bralk vabljeni tudi vi.

Helena Pucelj

Kotiček DU Žabnica

Še nekaj pregovorov

oz. misli iz knjige Stanka Preka:

LJUDSKE MODROSTI

Če hočeš star se odpočiti, se moraš mlad truditi.

Mlada kri pravi: poskočiva,
Stara pa: malo posediva.

Starost ni rada sama.

V dvoje je vse lepše, pa
tudi starost.

Vsi bi radi dolgo živeli, a
nihče se ne želi postarati.

ČLOVEKU SAMEMU NI DOBRO BITI

To je moto in smisel povezovanja v društva. Veliko upokojencev potem, ko prenehajo z rednim delom na delovnem mestu, ne ve, kam bi s prostim časom. To je bilo v preteklosti, ko še ni bilo toliko osebnih avtomobilov, še večji problem. Prav zato so se pričela ustanavljati društva upokojencev najprej v mestih, kasneje tudi v vaških središčih. V letu 2021 bo naše društvo praznovalo že 70 let obstoja.

Kot vse na svetu niha, niha tudi utrip in aktivnost v društvih. Včasih je utrip močan in hiter, da ga komaj dohitevamo, potem se umiri in upočasni, včasih pa tak utrip komaj čutimo. Tak upočasnjena utrip nam je letos povzročila epidemija koronavirusa že v spomladanskih mesecih. Ker smo se držali priporočil vlade, so zamrle vse aktivnosti. Omejitev na število udeležencev v zaprtih prostorih nam je preprečila, da bi organizirali kulturne prireditve, omejeno število potnikov v avtobusih nam je podražilo stroške izletov, bojazen po druženju v večjih skupinah nas je odvrnila od skupinskih kopalnih izletov in še in še ...

Edino, kar nam je uspelo izpeljati, pa še tega ne v celoti, so bili krajši (čveka) pohodi. Tako smo spomladi (pred splošno karanteno) obiskali kapelico na Sorškem polju, poleti (po sprostitev ukrepov) pa smo šli peš čez Planico do Križne gore, tam bili na kosilu in se zopet vrnil na Planico. Naslednji pohod je bil po rovih Kranja in kanjonu Kokre. Odpravili smo se tudi na Jezersko, si tam ogledali okolico in si nalili zdravilne vode. Na zadnjem pohodu pred ponovnim zaprtjem pa smo si ogledali Kamnik. Vodnica, ki smo jo najeli, nam je lepo razkazala in opisala Kamnik in nas seznanila z njegovo zgodovino.

No, kljub temu, da se skupnih potovanj ni dalo organizirati, je kar nekaj naših članov izkoristilo ugodnost brezplačne vozovnice na vlakih in avtobusih. Nekateri so obe prevoznici dobro izkoristili, saj so se podali na krajše izlete preko rednih prog z vlakom ali avtobusom. Predvsem pa so koristili prevoze za kopalne izlete na morje. Teh prevozov se je udeleževalo kar veliko naših članov.

Pa pride jesen. Že smo pričeli z bralnim krožkom, umovadbo, ročnimi deli, telovadbo v telovadnici ... pa se je pojavil jesenski val okužbe, ki je še hujši od pomladanskega. Zopet smo ostali vsi doma. Tudi jutranja telovadba se je prenehala. Prisiljeni smo zopet na gibanje po domačem dvorišču, pa še to le tisti, ki so zdravi. Prenekateri med nami pa je bil tudi v izolaciji zaradi sebe ali bližnjih. Upoštevamo vladne ukrepe in se izogibamo večjim skupinam. Je pač tako, da smo upokojenci rizična skupina in smo zaradi starosti in drugih pridruženih bolezni bolj na udaru

Jezersko - natočimo si zdravilne vode

Pohodniki na Križni gori

Kamnik, v ozadju eden od Kamniških gradov

Ne bojmo se starosti, veliko bolj
žalostno je, če umremo mladi.

(Jože Frelih)

NISEM PESIMIST

Težko je biti optimist,
če si star in penzionist.
Doleti te vse mogoče,
se človek sam nad sabo zjoče.

Če doma si in betežen,
vsem v hiši si nadležen,
če si v domu za starejše,
kar je dostikrat pametnejše,
pa obiske pričakuješ
in si v mislih zgodbe kuješ,
kako prijetno mlad je biti
in se z drugimi veseliti,
a obenem dobro veš,

česa storiti več ne smeš.
Ne moreš sam več čevljev obuti,
ne moreš niti jih sezuti,
za vse zdaj tebi so v pomoč
pridne sestre dan in noč.

Kako lahko se jim zahvalim?
Tako, da včasih jih pohvalim,
tako, da mirno jih počakam,
tudi če na stranišču kakam.
Saj jaz časa imam zadosti,
ne bom grenil jim še mladosti,
ker za nas lepo skrbijo,
se včasih z nami veselijo.
Polepšajo nam dneve sive,
ker so vesele in igrive.

Takšne imamo mi stari radi,
ker to v naši je navadi.

Če pa govorimo jim žaljivo,
naj nam, prosim, oprostijo,
saj težko je nam, ko se zavemo,
kaj smo rekli, a ne smemo.

A tole srčno vam povem.
Hvala vam in vsem ljudem,
ki za starejše in bolne skrbite
in nam veselje do življenja delite.
Z denarjem vam tega
poplačat ne morem,
a sem hvaležen, kolikor zmorem.

Zrimal Jože Frelih

tega virusa. Če nas prizadene, se ga težje znebimo
in čutimo hujše posledice. Naš organizem je zaradi
starosti že nekoliko oslabil in naš imunski sistem ne
deluje več 100-odstotno.

Kljub temu, da ni noben naš član izgubil boja s koro-
navirusom, smo se poslovili kar od 14 naših članov.
Večina je dočakala kar častitljiva leta. Pač, tudi smrt je
del našega življenja, s katerim se moramo sprijazniti.
Da pa ta pride čim kasneje, si moramo za to tudi sami
prizadevati. Zato ni odveč, če se držimo nasvetov
zdravnikov in vlade.

Tokrat pišem o bolezni in društvu. Raje bi pisal o
dogodkih na izletih in prireditvah, a letos tega ni.
Lahko pa povem, da smo veseli in ponosni, da se je
naše društvo pridružilo pobudi kolektiva Podružnične
šole Žabnica, ki so predlagali svojo sodelavko Alenko
Jenko Boh za občinsko priznanje. Pobuda je bila na
Mestnem svetu potrjena in Alenka je dobila veliko
Prešernovo plaketo MOK, za kar ji iskreno čestitam.

Alenko večina naših članov dobro pozna, saj skoraj
ni minila prireditve v kraju, društvu ali šoli, da ona
ne bi nastopala s svojimi učenci.

Sedaj čakamo, kako se bo odvijal čas karantene.
Čakamo, kdaj se bomo lahko ponovno zbrali in družili.
Ker pa vemo, da z epidemijo ni heca, se lepo držimo
in upoštevamo priporočila vlade in NIJZ-ja.

Jože Frelih

Kotiček vrtca in šole

LIKOVNI IZDELKI

Nekaj fotografij likovnih izdelkov učencev 1. razred PŠ Žabnica – ustvarjanje slik iz naravnih materialov. Učenci so izdelke (slike iz naravnih materialov) naredili doma, v času šolanja na daljavo, pri predmetu likovna umetnost.

Anže Š.

Gašper G.

Gašper H.

Iza

Marcel

Megi

Naja

Špela

Natalija

Filip P.

Ana

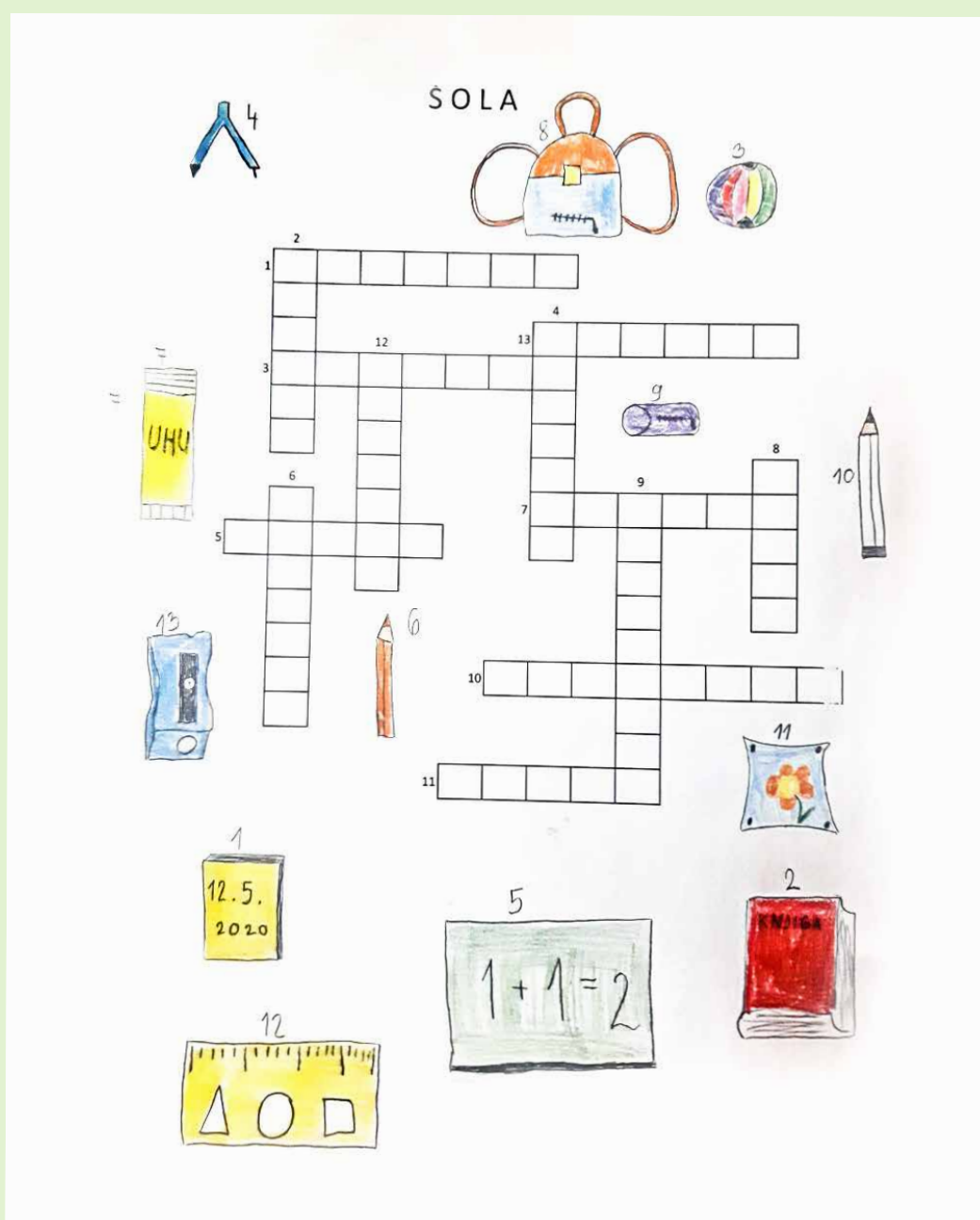
RISBE IZ ŠOLE

Učenci 3. r

V gozdu - Učenci 2. r in 3. r

Maks Š., 4.r

KORONA ŠOLSKI DAN

Korona budilka se pri meni oglasi uro kasneje kot običajno.

Najprej pojem zajtrk in nahranim tudi psa. Po zajtrku naredim že kakšno delo za šolo in si pripravim svojo korona učilnico. Nato imamo zoom z učiteljico. Prek zooma delamo slovenščino in matematiko ter se pomenimo o ostalih predmetih. Ker mi v učilnici manjka družba sošolcev in sošolk, je z mano moja psička Tinka. Po zoomu si vzamem daljši premor ter odidem na sprehod in pojem kosilo. Kasneje pa dokončam vse za šolo.

Pri korona šoli mi je vseč, da lahko dlje spim, nosim udobnejša oblačila, si pripravim malico, ki mi je vseč, delam po svojem urniku in imam lep delovni prostor, poln rož in stvari, ki jih imam rada. Vseč mi je tudi, da več časa preživim s svojimi domačimi in imam več časa za svoja psa. Slabše pa je, ker ni toliko razlage, ne morem povedati bralne značke ... Pogrešam pa družbo sošolcev in sošolk, šolske izlete, krožke, igro, pa včasih tudi učiteljico.

Če bo korona šola potekala še dolgo od doma, bomo morali napisati spričevalo tudi moji psički Tinki.

Ajda Šinkovec, 5. r. PŠ Žabnica

KORONA BEDA

Ko sem izvedel, da bo pouk zaradi epidemije verjetno potekal na daljavo, sem se sprva zelo razveselil, a sem kmalu ugotovil, da vse ne bo tako lahko, kot sem si sprva predstavljal.

Najprej sem pomislil, kako se bom lahko ves čas igral z bratom in psom. Predstavljal sem si, da bomo cele dneve zunaj in uživali. Na začetku je bilo res tako, saj so nam počitnice podaljšali za en teden.

Vendar je kmalu na začetku počitnic zbolel moj oči in konec je bilo druženja s sosedi in prijatelji. Ker smo morali biti ostali v karanteni, se je igranje preselilo v hišo in kmalu sem komaj čakal, da se šola spet začne. Ko sem pri poročilih izvedel, da bo šola za vse učence potekala na daljavo, sem bil razočaran, saj sem se želel vrniti v šolo, ker sem pogrešal sošolce in prijatelje.

Skrbelo me je tudi, kako bo šola potekala in kako se bom znašel na računalniku, saj nam je učiteljica napisala, da bomo imeli pouk vsak dan preko zooma.

Že v nedeljo smo vadili, kako se bom znašel na računalniku, saj sem bil v ponedeljek dopoldan sam doma. Ko sem se v ponedeljek uspešno vključil v video konferenco na zoomu, sem videl, da vse skupaj sploh ni tako težko.

Zdaj sem bolj miren. S poukom na daljavo nimam težav, saj lepo poteka. Vseeno pa si želim, da se kmalu vrnemo v šolske klopi.

Tjuš Jurjevčič, 5. r. PŠ Žabnica

ŠOLANJE NA DALJAVO

Pojavil se je koronavirus in nam zelo spremenil življenje. Ker se hitro širi med ljudmi in ogroža naša življenja, so se zaprle tudi šole.

Otroci smo ostali doma. Najprej smo imeli dva tedna počitnic. Med počitnicami sem se imela zelo lepo. Vzela sem si čas in prebrala knjigi Matilda in Pet prijateljev, ki ju imamo za domače branje in bralno značko. Da ne bi preveč pozabila na šolo, sem tudi malo pokukala v svoje zvezke.

Ko sem se že veselila, da grem nazaj v šolo, so ukrepe še bolj zaostрили, in morali smo še naprej ostati doma. Pričelo se je šolanje na daljavo. Učiteljica nam je poslala navodila za delo.

Moj dan sedaj poteka takole. Po zajtrku si na računalniku ogledam učno snov, dokončam domačo nalogo in komaj čakam na zoom. Zoom nam na srečo omogoča, da se vidimo v živo z učiteljico in sošolci. Vse zelo pogrešam. Najprej z učiteljico Alenko in sošolci pregledamo vso domačo nalogo. Nato rešujemo vaje, poslušamo učiteljčino razlago snovi za matematiko, slovenščino, družbo, naravoslovje in glasbo.

Ko se poslovim od sošolcev in učiteljice, se posvetim domači nalogi, ki pa je ni tako malo. Ko zaključim domačo nalogo, še malo preberem kakšno učno snov in si nato vzamem prosti čas.

Žal se ne smem družiti s prijatelji, zato to vsaj malo nadomestim s sprehodi v naravo. Kljub temu pa svoje sošolce in sošolke zelo pogrešam. Na srečo obstaja telefon, s katerim se lahko pokličemo in pogovorimo.

Komaj čakam, da premagamo virus in se bomo lahko vrnili v šolo. Komaj čakam, da bom lahko šla na izlet.

Šola na daljavo je res posebna izkušnja, ki od nas zahteva veliko samostojnosti. Hvaležna sem svoji učiteljici, ki nam v tem težkem in posebnem obdobju stoji ob strani.

Katja Brezar, 5. r. PŠ Žabnica

NIKOGAR NI

Prazno dvorišče pred šolo stoji,
v Žabnici nikogar ni,
korona virus okrog straši.
Nikjer otrok, ki bi vreščali
in se na igrala podali.
Jaz pa po spletu se sprehajam,
šolo na daljavo osvajam,
prave družbe si želim,
šole se že veselim.

Mark Bernard, 4. razred PŠ Žabnica

Prispevek gospoda župnika

MED VAS PRIHAJAM ...

Sredi poletja, ko se je koronavirus nekoliko umaknil iz našega življenja, me je g. nadškof poslal za župnika v sosednjo župnijo Žabnico. Razlog za soupravo župnije: pomanjkanje duhovnikov in bližina župniji Sv. Duha in Žabnica. Med vas prihajam z iskreno željo, da nadaljujem delo svojih predhodnikov, predvsem tam, kjer je življenje. Tega življenja se veselim, saj sem ga že začutil in spoznal pri veroučnih srečanjih in s posameznimi skupinami ter ob oltarnem občestvu. Žal se je takšna oblika pastoralnega življenja prestavila zaradi koronavirusa iz učilnice in cerkve v družine preko spleta. Z vsakim dnem smo bliže koncu pandemije in se že veselim, ko se bomo lahko ponovno srečavali, se bogatili in sprejemali večno Ljubezen.

Nedeljo po vseh svetih običajno obhajamo zahvalno nedeljo. To ni praznik, ampak priložnost za vsakega izmed nas, da obudimo hvaležnost v svojem srcu. Zahvala ni samo beseda, ki jo izrečem prodajalki v trgovini, ampak je način razmišljanja in življenja. Kdor živi življenje kot dar, ki ga sprejema, potem gleda na življenje skozi očala hvaležnosti. Ni potrebno čakati na pogrebni nagovor, kjer se običajno zahvaljujemo pokojnemu in ga občudujemo, ampak to hvaležnost izrazimo že sedaj. Najprej svojim najbližjim, ki mi naredijo veliko drobnih uslug in zaradi katerih je življenje lepše. Kristjani pa smo povabljeni, da naredimo še korak naprej in se zahvalimo tudi Bogu za vse, kar prejemamo od njega.

Med vas prihajam s hvaležnostjo, da ste me lepo sprejeli in me sprejemate, ter z željo, da bi se v župniji pretakalo življenje in Ljubezen.

Franci Alič, župnik